

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

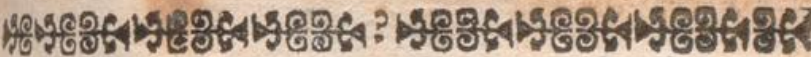
**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

Praefatio.

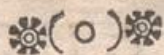
FLorum Biblicum, seu collectas è Divinarum Litterarum horto in Fasciculum historias, octavo abhinc & trigesimo anno florentissima latinitate, & publico Typo donaverat P. Michaël Pexenfelder S. J. vir partim ob plures alios, quos edidit, partim ob ipsum hunc, quem nitidissimo calamo conscripsit, librum, erudito orbi notissimus. Certè, qui in varia litteratura excelluit, multorum iudiciò, in opere isto triumphavit; tanta est dignitas materiæ, accommodato ad rem stylo, graviter copiosèque proposita, tanta eloquentiæ in Historia pariter, & Oratoria Palæstra insignem palmam referentis majestas. Non est cur laudis hederam apponamus vino vendibili. Massica & falerna his folijs non indigent, seipsis commendata. Id solùm in Praefatione hac agimus, ut, cur iteratò prælo eundem, foliò tamen, & quadam sui parte minorem librum subijciamus, Benevolus Lector intelligat. Ac primò quidem multorum jam diu vota ac desideria in eo erant, ut pro maxima litteratæ præsertim juventutis utilitate graphicæ hæ & Oratoriæ Narrationes eâ recuderentur formâ, quæ neque mag-

magnitudine pretij parcos emptores, neque vastitate operis deterreret Lectores. Quamvis enim ex parte una omni plus auro cense- retur opus æstimandum, tantum auri ta- men non erat omnibus, quo pretiosum sibi librum comparent: & alia ex parte neque exigua studiosos apud adolescentes librorum scrinia vastum admittebant codicem, neque onus grande pro eorum erat manibus, cum tamen & manibus, ut perpetuò volvunt, & oculis, ut legant, vix quidquam sit dignius. certè inter eos, qui adolescentibus nostris lit- teratis suppetunt libri, vix est aliquis, qui ita cum eloquentia jungat eruditionem uti- lem, ita eruditioni utilitatem ad vitæ mo- rúmque referat institutionem. Veteris In- strumenti historia nunquid omnium, etiam ab Orthodoxis dissentientium iudicio una & illa est, quæ nullius, etiam trium litterarum capacis, notitiam subterfugere, & præ cæ- teris aut novi, aut orbis antiqui factis ac e- xemplis debet hominum occupare memori- am? hac scitu nil dignius, nil lectu amoeni- us, nil fructu sæcundius. Erubescat sanè Ca- tholica juventus, si ipsa in Divinis litteris sit peregrina, quas omnia cætera gentium ac sectarum ingenia tam avidè perdiscunt, tam expeditè referunt, & quotidiano immiscent
fer

sermoni. Neque hæc juventuti duntaxat
 sint dicta; à Divini Codicis historia, DEI ipsi-
 us scribentis aut dictantis manu exarata ha-
 bent Reges & Principes, Nobiles & plebeij ac
 milites, Sacri ac profani, atque omnis omni-
 no hominum ordo, quod discat, quod imi-
 tetur. Ad hanc tanquam indubitatae verita-
 tis limam DEUS ipse vult nostros expoliri
 mores; ad hanc, tanquam ad lucem fidei
 splendidissimam, præcipit vitæ nostræ illu-
 strari cæcitatem, ab hac prava corrigi, recta
 doceri. Et id nisi facerent Sacrae illæ in
 Divinis Litteris consignatae historiae, atque
 singularem animorum fructum respicerent,
 ausim dicere, Sacrae non forent Litteræ; ita
 Divini Verbi proprium est animas docere,
 ita Sacri Spiritûs hoc singulare, inspirare Sa-
 lutaria. Hinc quisquis Libro huic attenta
 mente pervolutando dabit operam, næ is ex-
 perietur, quàm sua in DEUM firmetur fides,
 augeat spes, Caritas sumat incrementum.
 Sentiet legendo etiam non sentienti implan-
 tatum fuisse Bonitatis Divinae amorem, se-
 veritatis metum. Ibit cogitatione in priora
 sæcula, & in his nostris recognoscet simul,
 quàm admirabili Divinorum operum serie
 suam ubique Sapientiam Providentiãque
 demonstret DEUS. Et quales quantique
 sunt

sunt fructus isti in Floro hoc Biblico degustandi? sanè tales, quibus super Panchæos odor, & super Hyblæos vis inest medica. Agite igitur ingenui Adolescentes, & apicularum instar non venenatis periculosorum librorum, sed istis melle pienissimis insidete floribus, quos in Sacræ Scripturæ viridario plantavit DEus, & eloquentissima Authoris, tanquam magni in Litterariâ Republica Apollinis rigavit manus. Vobis potissimum hanc operam gratificatus est Author, calamus stylumque ad artis Oratoriæ regulas in tam utili, tamque varia accommodans materia, ceu amussi, ad quam facilè sit, omnis generis themata elaborare, iisque multiplices Latinitatis flores inde aspergere. Habebitis & invenietis in hoc libro, unde eloquentiæ favum nutriatis simul & virtutum pulcherrimarum melle vestras reficiatis animas, ut adeò utriusque doctrinæ, Divinæ ac humanæ sitis hausturi plurimum, etsi, quam Author olim pro Auctario addidit, Morum doctrina brevitatis studio à nobis fuerit ommissa, præter nonnulla ex ijs selecta Sententiarum dogmata, quæ plerisque Narrationibus velut analecta fuerunt apposita. Apiculas vos esse volui, libro studiosè insidentes. Tales si estis, è Narrationum istarum visceribus trah-

he-

metis ipsi Doctrinas multò majori cum gustu
ac suavitate, quàm si alterius operâ jam ex-
tractas reperiatis. Hoc ut cum maximo &
Juventutis, & ætatis omnis emolumento,
quod unicè quærimus, eveniat,
DEUM precamur.

FA.